

VLEESVEEHOUDER IN VADERROL

Blondefokker Marcel Gerritsen en Luca, 1 maand. [Pagina 7](#)

Witblauwfokker Yann Van Hees en Marth, 10 maanden. [Pagina 8](#)

Witblauwfokker Peter Van Belleghem en Lotte, 15 maanden, en Louise, 4 maanden. [Pagina 9](#)

Laveren tussen dwingende vader en te zachte papa

Het cliché bijna voorbij

In een nog niet zo ver verleden waren vader en moeder beiden werkzaam op het landbouwbedrijf. In de opvoeding was de rol van de vader minimaal en vooral gericht op grenzen trekken en stond de middelste 'd' van vader voor discipline. Het is een cliché, maar vader was de wetgevende macht, moeder de uitvoerende macht. Vandaag de dag gaat moeder de vrouw buitenshuis werken en blijft de nieuwe generatie vleesveehouders alleen achter op het bedrijf. Met andere woorden, het zijn gezinnen van tweeverdieners, zoals in de rest van onze samenleving gangbaar is. Is hiermee ook een einde gekomen aan de klassieke ijzeren hand van vader en de eveneens plastisch gestelde, zachte borst van moeder?

Jonge vleesveehouders zijn wel te vinden voor een praatje over hun vaderschap. Trots als ze zijn op hun bloed, maar over het onderwerp zijn het geen veelpraters. De gedachten dwalen al vlug af naar het bedrijfsgebeuren. Begrijpelijk, zij hebben immers geen 9-to-5-job.

De nieuwe generatie vleesveehouders, van wie hierna drie getuigenissen volgen, laveert tussen de ouderwetse vaderrol en de rol van papa zoals die bij hun generatiegenoten buiten de landbouwsector te vinden is. De papa die zorgtaken op zich neemt, grenzen kan stellen en tegelijkertijd ook kan zalven. De papa die 's avonds na schooltijd en in het weekend constant achter zijn kroost loopt. Een softe versie als het ware van het ware vaderschap dat Henk Hanssen, schrijver van diverse vaderschapsboeken, met een ezelsbruggetje omschrijft als Veiligheid, Aandacht, Discipline, Eerlijkheid en Regelmaat. V.A.D.E.R.

MARCEL GERRITSEN

Leeftijd:	41
Woonplaats:	Maurik (Ned.)
Bedrijfsactiviteit(en):	voedingsadviseur, vleesveefokkerij
Rundveeras:	blonde d'Aquitaine
Aantal moederdieren:	35
Naam echtgenote:	Simone Spierings (38)
Beroep echtgenote:	personeelsadviseur
Naam kind(er)en:	David (7 jaar) en Luca (1 maand)

Marcel Gerritsen: 'Ik ben niet van pappen en nat houden. Dat is wel zeker'

Luca: 3180 gram, 52 centimeter. De cijfers liggen Marcel nog vers in het geheugen. 'Of ik die cijfers binnen afzienbare tijd nog zal kunnen opzeggen, is nog maar de vraag', geeft Marcel Gerritsen toe. Luca werd op een bijzondere dag geboren: 11-11-2011. 'Zo'n datum vergeet je natuurlijk niet zo gauw.'

De aankondiging van de zwangerschap was voor Marcel geen verrassing. 'Ik wist het eerder dan Simone, alhoewel ik niet aanwezig was bij het gynaecologisch bezoek dat de zwangerschap bevestigde. Een gevoel.'

Marcel geeft aan dat hij tijdens de zwangerschap weinig heeft gedaan aan de voorbereiding. 'Het begon bij mij pas te leven toen Luca er was. En ja, ik had tranen in de ogen bij de geboorte. Ik schaam

mij niet om te huilen, alhoewel ik absoluut geen huiltipe ben.'

Tot de dagelijkse taken van Marcel behoren 's morgens de voeding van de baby, zodat Simone nog wat kan slapen. 'Luca is een probleemloze baby, al mag hij wat beter doorslapen.' Ook stiefzontje David klaarmaken en naar school brengen behoort tot Marcells taken net als twee- à driemaal per week eten maken 's avonds. Een nieuwe man dus? 'Ik beschouw mezelf niet als een nieuwe man. We hebben gewoon de taken verdeeld, want we werken beiden buitenshuis.' Marcel is nog in het ongewisse over welke rol hij in het opvoedingstraject zal spelen. Marcel: 'De situatie is nog pril. Het zal wel teamwork worden. Ik ben niet van pappen en nat houden. Dat is wel zeker.'

KERSTSPECIAL

YANN VAN HEES

Leeftijd:	33
Woonplaats:	Zoutleeuw (B.)
Bedrijfsactiviteiten:	gesloten vleesvee- houderij, akkerbouw
Rundveeras:	Belgisch witblauw
Aantal moederdieren:	165
Echtgenote:	Nathale Konickx (36)
Beroep echtgenote:	bediende school- administratie
Kinderen:	Marth (10 maanden)

Yann Van Hees: 'Ik vind dat ze moeten kunnen uitproberen. Ja is evenwel ja en neen is neen'

Van de geboorte van zijn eerste kindje – hun tweede kindje is op komst – herinnert Yann Van Hees dat hij het op sommige momenten 'warm' had in de verloskamer. 'Ik was blij voor Nathale dat de baby eindelijk op de wereld was.'

Voor Yann, die in samenuitbating met zijn broer Tom werkt, ligt de geboortedatum van de kleine Marth een kleine tien maanden terug. 'Bij de aankondiging van de zwangerschap van Nathale waren mijn twee eerste gedachten "da's schoon" en "nu weet ik voor wie ik ga werken"', zegt Yann eerlijk lachend. Het geslacht van de baby maakte niets uit. 'Als het maar gezond was.'

Naar de gynaecoloog is Yann af en toe meegegaan, maar babyspullen kopen of de kinderkamer inrichten dat was een stap te veel. 'Mij

krijgen ze niet snel in een winkel. Ik ben eerder van het klassieke type: ik buiten op de boerderij, Nathale het binnenwerk. Je moet doen waar je je goed bij voelt, vind ik.' Pampers verschonen en een flesje geven zijn niet direct Yanns favoriete taken in het huishouden. 'Op zondag moet ik er wel aan om het werk van Nathale te verlichten. De kinderwagen voortduwen vind ik dan weer wel leuk.' Hoe hij zijn verdere rol als vader invulling gaat geven? 'Als veeboer kan je je niet veroorloven om je kinderen na te hollen voor vijftien hobby's. Dan gaat je bedrijf eronder lijden. Ik vind dat kinderen zelfstandig moeten zijn. Anderzijds: ik vind dat ze wat moeten kunnen uitproberen. Ja is evenwel ja en neen is neen. Marth zal mogen uitproberen, maar zal ook verantwoordelijk moeten zijn.'

KERSTSPECIAL

PETER VAN BELLEGHEM

Leeftijd:	31
Woonplaats:	Knokke-Heist
Bedrijfsactiviteiten:	gesloten vleesvee- houderij, akkerbouw
Rundveeras:	Belgisch witblauw
Aantal moederdieren:	150
Echtgenote:	Nathalie Deloddere (27)
Beroep echtgenote:	verpleegster
Kinderen:	Lotte (15 maanden) en Louise (4 maanden)

Peter Van Belleghem: 'Ze zullen mij altijd als een gesprekspartner kunnen vinden'

'Neen, een zwangerschapskursus heb ik niet gevolgd. Wel heb ik de geboortekaartjes en de doopsuiker mee aangekocht.' Aan het woord is Peter Van Belleghem, vader van Lotte, vijftien maanden, en Louise, nu twee maanden.

Voor de geboorte van Lotte zit Peter nog stevig in het geheugen. Hij had Nathalie naar de kraamkliniek weggebracht om vier uur 's morgens. Maar hij is onmiddellijk terug naar het bedrijf gegaan, want er moest vanaf 4.30 uur mais gehakseld worden. 'Zij hebben mij moeten terugroepen van het bedrijf om de bevalling te kunnen bijwonen.' Ook de eerste woordjes van Lotte zijn in Peters geheugen gegrift. 'Koetje en broembroem, verwijzend naar het geluid van de tractor', vertelt Peter. 'Lotte is erg geïnteresseerd in beide. Uit de magazines die op de

salontafel liggen, haalt ze steevast die eruit met koeien en machines.' Toch liever misschien een jongen gehad, voor bijvoorbeeld de opvolging van het bedrijf? 'Oh neen, het geslacht maakt niet uit. Als ze maar gezond zijn. En ook een meisje kan een goede boerin worden.'

De zorgtaken zijn vooral een zaak van Nathalie, al durft Peter ook wel te koken voor het hele gezin. 'Ik zie mijn rol als volgt,' geeft Peter aan, 'mijn werk moet gedaan worden. Maar ze zullen mij altijd als gesprekspartner kunnen vinden. Ik denk dat ik een strenge, maar rechtvaardige vader ben.' Hij geeft een voorbeeld: 'De kinderen van mijn zus komen hier graag spelen. Ze mogen veel, maar er zijn grenzen. Het speelgoed bijvoorbeeld moet opgeruimd worden, anders gaat het naar het afvalcontainerpark.'